

Радой Ралин

Лисици

Няколко лисици били много ожаднели от дневния пек, та клекнали пред лъкатушния бряг на Меандър, където водата слизала от стръмно и с главоломни въртежи се спускала надолу, та всичко повличала. Клечали лисиците, но никоя не се решавала да потопи муцуна.

Докато най-решителната потопила нозе във водата и била моментално отвлечена от течението към талвега.

Останалите лисици, вместо да ѝ помогнат по някакъв начин, започнали да я укоряват:

– Не ни оставяй! Ела, върни се, покажи ни къде са безопасните плитчини, че умираме от жажда.

Давещата се лисица отговорила:

– И сто хитри лисици да се съберем, нищо не помага. А смелост, неподсказана от боговете, не е смелост...

КРАЙ

© Радой Ралин

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация:

Радой Ралин, „Езопиада“, Български писател, С. 1987

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5907>]